

دستیابی به اتصال مناسب با استفاده از دولایه فلز پرکننده ی پایه تیتانیومی به منظور

لحیم کاری سخت آلیاژهای پایه زیرکونیومی نظیر Zr-2.5Nb به فولاد زنگ نزن

آستنتی نوع ۳۲۱ در صنعت هسته ای

محمد ابراهیم باجغلی^{۱*}، ابراهیم حشمت دهکردی^۲، مجید زهرایی^۳

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، دانشکده مهندسی مواد و متالورژی، گروه جوشکاری

۲- سازمان انرژی اتمی ایران، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای

۳- سازمان انرژی اتمی ایران، مجتمع سوخت راکتورهای هسته ای (سوره)

چکیده :

اتصال آلیاژ زیرکونیوم به فولاد زنگ نزن از مهم ترین اتصالات در صنعت هسته ای است. به همین جهت تلاش های زیادی جهت دستیابی به یک اتصال مناسب به روش های گوناگون از جمله Diffusion Bonding و یا استفاده از لایه های میانی از جنس فلزات مس، نیکل و آهن خالص صورت گرفته است. اما تشکیل فازهای ترد در منطقه اتصال و همچنین اختلاف ضریب انبساط حرارتی آلیاژ زیرکونیوم و فولاد زنگ نزن مانع دستیابی به یک اتصال مناسب گشته است.

در پژوهش حاضر هدف دستیابی به یک اتصال مناسب بین آلیاژ زیرکونیوم و فولاد زنگ نزن به روش لحیم کاری سخت و با استفاده از دولایه فلز پرکننده آمورف به ضخامت ۱۰۰ میکرومتر است. نتایج آزمایشات نشان می دهد که کنترل نرخ سرمایش و گرمایش به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۸۶۵ درجه سانتی گراد، سبب دستیابی به یک اتصال مناسب می گردد.

کلید واژه ها: لحیم کاری سخت، آلیاژ Zr-2.5Nb، فولاد زنگ نزن آستنتی نوع ۳۲۱

مقدمه

مواد سازنده راکتورهای هسته ای را طیف گسترده ای از فولاد های کربنی، کم آلیاژ و پرآلیاژ، فولاد های زنگ نزن اعم از آستنتی نظیر ۳۰۴، ۳۱۶، ۳۲۱، آلیاژهای پایه نیکل، آلیاژهای پایه زیرکونیوم و غیره تشکیل می دهد. این نوع مواد سازنده به راحتی جوش پذیر هستند و با فرایندهای جوشکاری متداول نظیر جوشکاری قوسی با الکتروپوشش دار (SMAW) و جوشکاری قوسی تحت گاز خنثی (GTAW)، جوشکاری قوسی زیرپودری (SAW)، جوشکاری با پرتو الکترونی (EBW)، جوشکاری با پرتو لیزر (LBW)، مقاومتی و غیره به خوبی به یکدیگر اتصال داده می شوند. مشکل اتصال دادن این فلزات که در ساخت تأسیسات هسته ای به وفور بکار گرفته می شوند موقعی آغاز می شود که بنحویم آلیاژهای زیرکونیوم رابه مواد ساختاری دیگر نظیر فولاد های زنگ نزن و یا فولادهای کربنی جوشکاری نماییم.

در راکتورهای هسته ای که سوخت از غنای طبیعی بر خوردار است ، طراحان به منظور جلوگیری از کاهش بیش از حد شدت فلاکس نوترون در قلب راکتور سعی می نمایند کمترین حجم و وزن مواد سازنده را بکارگیرند و از موادی استفاده کنند که از جذب نوترونی بسیار کمی برخوردار هستند. آلیاژهای نظیر زیرکونیوم و در موارد قابل قبولی ، آلیاژهای پایه آلومینیومی نظیر سری ۵۰۰۰ ویا آلیاژهای منیزیم جنس غلاف سوخت را تشکیل می دهند. از طرفی در ساختار چنین راکتورهایی از فلزاتی نظیر فولاد زنگ نزن آستنیتی نوع ۳۱۶ یا ۳۲۱ بطور رایج استفاده می شود که می بایست به طریقی به آلیاژهای زیرکونیوم اتصال داده شوند. اگر چه هر کدام از آلیاژهای یاد شده به فلز پایه نوع خودشان به خوبی جوش پذیر هستند، ولی اتصال غیر همجنس آنها از طریق جوشکاری غیر ممکن می باشد.

از ساخت اولین راکتور های تحقیقاتی و قدرت بیش از ۶۰ سال می گذرد. طراحان و کارشناسان علم مواد هسته ای انجام این اتصالات را در آن زمان به کمک عملیاتی تحت عنوان لحیم کاری سخت امکان پذیر ساختند. منتها در آن زمان فلز پرکننده اتصال ها بیشتر آلیاژهای پایه نقره بود [۲ و ۱]. اما امروزه با توسعه علم مواد و تولید فلزات پرکننده بدون شبکه کریستالی تولید آلیاژهای با ترکیب شیمیایی ویژه و خواص فیزیکی و شیمیایی مناسب می توان چنین اتصالاتی را با کیفیت بهتر و حتی در داخل کشور انجام داد. در این پژوهش اثر دما و زمان بر روی لحیم کاری سخت آلیاژهای زیرکونیوم نظیر Zr-2.5Nb

به فولاد زنگ نزن آستنیتی نوع ۳۲۱ با استفاده از دولایه فلز پرکننده ی آمورف از نوع پایه تیتانیوم به ضخامت ۱۰۰ میکرون در خلا ۶ بالا و دمای بین $825^{\circ}C$ تا $865^{\circ}C$ مورد بررسی قرار گرفت.

روش تحقیق

۱-تهیه نمونه ها :

ورقه هایی از جنس فولاد زنگ نزن آستنیتی نوع ۳۲۱ و آلیاژ Zr-2.5Nb در ابعاد $10\text{ mm} \times 10\text{ mm}$ و ضخامت ۴ mm به عنوان اجزاء اتصال و فلز پرکننده به شکل نواری به پهنای ۱۹ mm و ضخامت ۵۰ میکرومتر و به اندازه طول نمونه ها به صورت دولایه روی هم تهیه گردید. جدول ترکیب شیمیایی اجزاء اتصال را به درصد وزنی نشان می دهد. سطوح فلزات پایه با کاغذ سمباده تا مش ۱۰۰۰ صیقل کاری گردید و توسط محلول شیمیایی چربی زدایی و فعال شد. نوع اتصال از نوع رویهم انتخاب گردید و به منظور حفظ جفت و جوری قطعات نسبت به همدیگر در هنگام اعمال سیکل لحیم کاری از یک نگهدارنده از جنس فولاد H13 که توسط پیچ اتصال را در برمی گیرد ، استفاده شد. اجزاء اتصال پس از جفت و جوری بلافاصله به طور افقی در یک لوله کوارتز به قطر داخلی ۴۰mm قرار می گیرد و سپس در یک کوره الکتریکی تونلی قابل برنامه ریزی بانام تجاری Adamel L'Homargy که توانایی تأمین دمای حداکثر ۱۲۰۰ درجه سانتی گراد را دارد ، گذاشته شد و به خلا $6 - 10 \times 5\text{ torr (mmHg)}$ رسانده شد.

جدول (۱) ترکیب شیمیایی اجزاء اتصال به درصد وزنی

الف (فولاد زنگ نزن آستنیتی ۳۲۱)

Fe	N	Ti	Ni	Cr	Si	S	P	Mn	C
ما	۰/۱۰	$5 \times (C + N)$	۹/۰۰	۱۷/۰۰	۰/۷۵	۰/۰۳۰	۰/۰۴۵	۲/۰۰	۰/۰۸
بقی		- 0/70							

ب (فلز پایه Zr-2.5Nb)

Zr	Nb	O
مابقی	۲.۵	۰.۱۴

ج (فلز پرکننده استمت ۱۲۲۸)

فلز پرکننده	Ni	Cu	Nb	Ti	Zr
استمت ۱۲۲۸	۱۴.۷	۱۶.۲	۰.۷	۴۵.۸	۱۲.۶

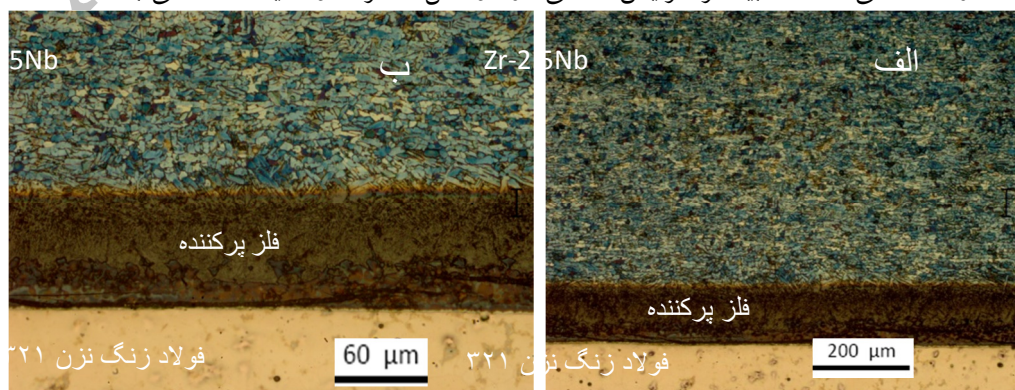
۲- آزمایش متالوگرافی

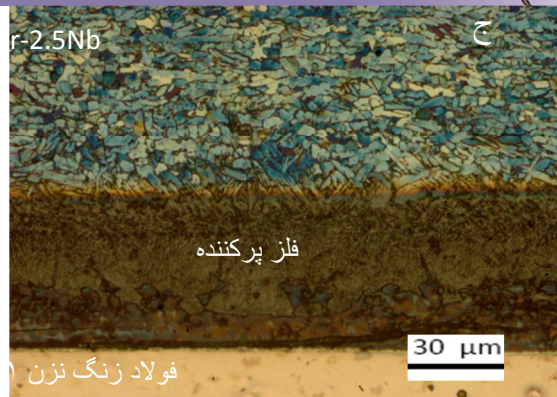
به منظور بررسی ریز ساختار منطقه اتصال از میکروسکوپ نوری استفاده شد. نمونه ها پس از سمباده زنی، صیقل کاری و حکاکی مورد مطالعه میکروسکوپی قرار گرفتند.

۳- آزمون ریز سختی سنجی

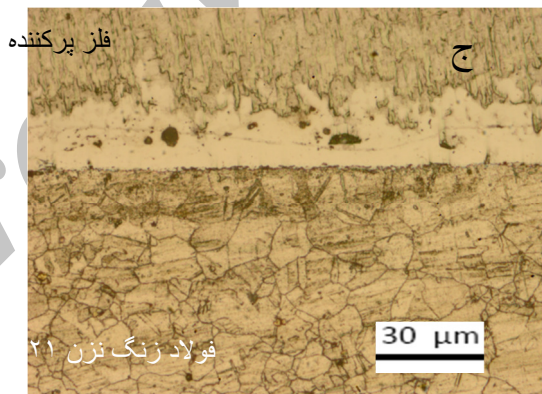
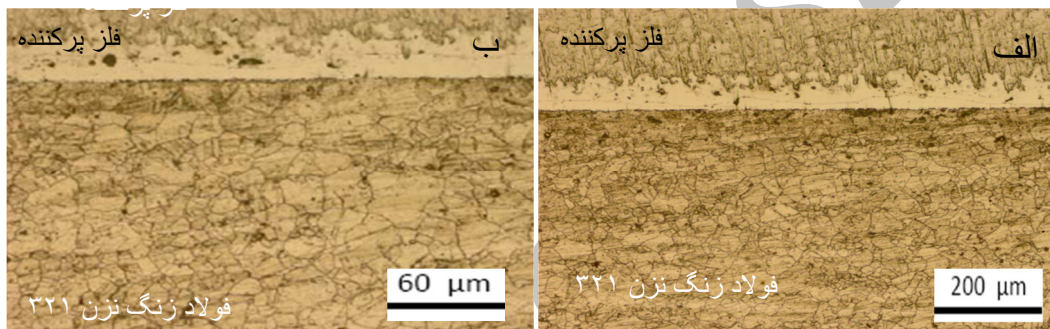
آزمایش ریزسختی سنجی به روش ویکرز بر روی نمونه های لحیم کاری شده انجام گرفت. در آزمایش یاد شده از نیروی حاصل از وزنه ۲۰۰ گرمی استفاده شد. یافته ها

شکل ۱ و ۲ ریز ساختار نقاط مختلف فصل مشترک فلز پرکننده و فلزات پایه و درز اتصال رادر بزرگنمایی های مختلف نشان می دهد. تصاویر میکروسکوپ نوری بیان کننده اتصال مطلوب و بدون عیب در هر دو فصل مشترک می باشد. شکل شماره ۳ تغییرات ریز سختی سنجی حاصل بر روی نمونه لحیم کاری سخت شده را نشان می دهد که بیانگر افزایش سختی در دو فصل مشترک و ناحیه اتصال می باشد.

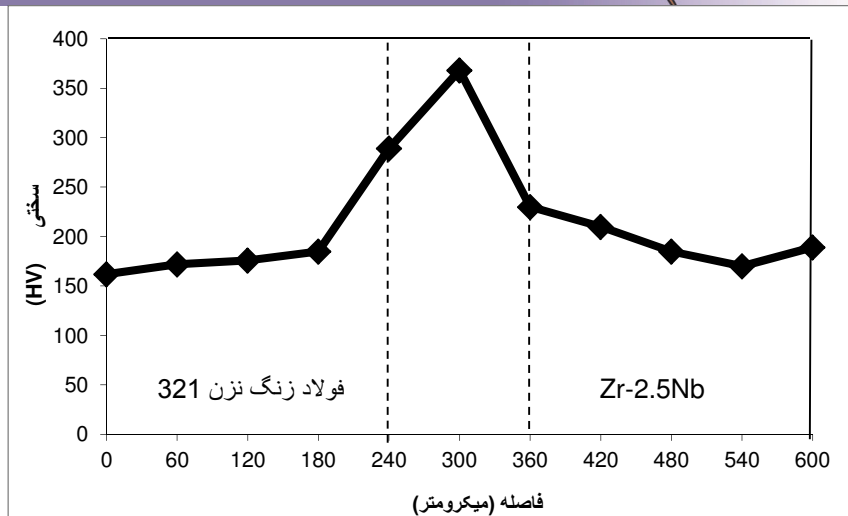

شکل ۱) تصویر میکروسکوپ نوری فصل مشترک Zr-2.5Nb و فلز پرکننده
الف - بزرگنمایی ۱۰۰ X - ب - بزرگنمایی ۲۰۰ X - ج - بزرگنمایی ۴۰۰ X

شکل ۲) تصویر میکروسکوپ نوری فصل مشترک فولاد زنگ نزن آستنیتی ۳۰۴ و فلز پرکننده
الف - بزرگنمایی ۱۰۰ X - ب - بزرگنمایی ۲۰۰ X - ج - بزرگنمایی ۴۰۰ X

شکل ۳) تغییرات ریز سختی سنجی نمونه لحیم کاری شده

بحث و نتیجه گیری :

اتصال نفوذی آلیاژ زیرکونیوم و فولاد زنگ نزن به دلیل تشکیل ترکیبات بین فلزی ترد نظیر $ZrFe_2$ ، $ZrFe_3$ و $Zr(CrFe)_2$ که در منطقه جوش تشکیل می شوند مناسب نمی باشد، به گونه ای که این ترکیبات ترد استحکام مکانیکی و مقاومت به خوردگی راکاهش می دهند.

از طرفی تفاوت ضریب انبساط حرارتی، آلتروپی ها و استحاله فازها و مدول الاستیک زیرکونیوم و فولاد سبب ایجاد تنش پسماند زیادی در ضمن سرمایش می شود. انجام عملیات لحیم کاری سخت با کنترل سیکل گرمایش و سرمایش سبب کم کردن نفوذ این عناصر و جلوگیری از ایجاد تنش های حرارتی می شود.

همانطور که از تصاویر میکروسکوپ نوری مشاهده می شود اتصال این دو آلیاژ با استفاده از دولایه فلز پرکننده پایه تیتانیومی بدون هیچ گونه ترک و عیبی در فصل مشترک اتصال انجام پذیر بوده و بیانگر اتصال مناسب این دو آلیاژ با روش لحیم کاری سخت در خلاء می باشد.

استفاده از آلیاژهای پایه تیتانیومی با انعطاف پذیری بالا بصورت آمورف و دولایه به ضخامت ۱۰۰ میکرومتر بانام تجاری استمت شماره ۱۲۲۸[۵] و یا غیره که محتوی تیتانیوم به همراه زیرکونیوم هستند بسیار با اهمیت می باشد. جدول ۱- ج ترکیب این لایه میانی را ارائه می کند.

چون تیتانیوم در این آلیاژها به عنوان سد نفوذی عمل می کند و از طرفی دیگر به علت نقطه ذوب پایین آلیاژهای یادشده و حضور تیتانیوم شرایط برای تشکیل فازهای یوتکتیک بین فلزی فراهم نمی گردد. ضمن اینکه دمای عملیات لحیم کاری هیچگاه به پایین ترین دمای تشکیل فازهای یوتکتیک نمی رسد. مسلماً افزایش دمای عملیات لحیم کاری و افزایش زمان عملیات سبب افزایش پهنای باند نفوذ عناصری نظیر آهن، کروم و نیکل شده، ضمن اینکه درصد عناصر نفوذ نموده را از داخل فولاد زنگ نزن به داخل فلز پرکننده و آلیاژ زیرکونیوم می افزاید و شانس تشکیل فازهای ترد افزون می گردد. در شرایط بسیار حاد عمل لحیم کاری

سخت در دمای بالا امکان ذوب فلزات پایه در همدیگر را بوجود می آورد که این مطلوب عملیات لحیم کاری سخت نمی باشد. با توجه به اینکه دمای ذوب فلز پرکننده استمت ۱۲۲۸ حدوداً ۷۹۰ درجه سانتی گراد می باشد، دمای عملیات لحیم کاری می بایست به اندازه کافی بالاتر از دمای فوق باشد منتها کمتر از دمای ۹۳۴ درجه سانتی گراد که پایین ترین نقطه تشکیل فاز یوتکتیک Zr-Fe می باشد. زمان عملیات لحیم کاری بایستی به نحوی انتخاب گردد که نفوذ زیادی از آهن، کروم، نیکل از فولاد زنگ نزن به فلز پرکننده و آلیاژهای زیرکونیوم فراهم نشود. این زمان برحسب ضخامت نمونه های لحیم کاری می تواند از چند دقیقه تا ۲۰ دقیقه باشد. به منظور جلوگیری از تنش های حرارتی در سیکل گرم کردن و سرد کردن، سرد و گرم کردن با نرخ حدود ۲۰ درجه سانتی گراد در دقیقه به منظور جلوگیری از شوک حرارتی و ترکیدگی قطعات لحیم کاری شده توصیه می گردد.

نتیجه گیری :

- ۱- عملیات لحیم کاری سخت Zr-2.5Nb به فولاد زنگ نزن ۳۲۱ در دمای ۸۶۵ درجه سانتی گراد به مدت ۱۰ دقیقه و خلاء 6×10^{-6} torr (mmHg) با استفاده از دولایه فلز پرکننده آمورف استمت ۱۲۲۸ امکان پذیر است.
- ۲- کنترل دما و زمان از نفوذ عناصر آلیاژی جلوگیری نموده و مانع تشکیل فازهای ترد می گردد.
- ۳- به علت اختلاف ضریب انبساط حرارتی آلیاژ Zr-2.5Nb و فولاد زنگ نزن آستنیتی ۳۲۱ اکثر محققان برنرخ گرم کردن و سرد کردن قطعات مورد لحیم کاری با نرخ ۲۰ درجه سانتی گراد در دقیقه تاکید نموده اند تا از ترک خوردگی اتصال جلوگیری شود.
- ۴- استفاده از دولایه فلز پرکننده استمت ۱۲۲۸ با انعطاف پذیری بالا بصورت آمورف با ضخامت های ۱۰۰ میکرومتر که محتوی تیتانیوم می باشد. جهت انجام عملیات لحیم کاری سخت آلیاژ Zr-2.5Nb و فولاد زنگ نزن آستنیتی ۳۲۱ مناسب می باشد.

تقدیر و تشکر :

بدین وسیله از زحمات جناب آقای مهندس صبوحی، گلشن و توکلی تشکر به عمل می آید.

مراجع :

- [1] B. Lustman, "The Metallurgy of Zirconium", New York, McGraw-Hill Book Company, 1955.
- [2] B.A. Kalin, V.T. Fedotov, O.N. Sevryukov, A.E. Grigirier, L.A. Skuratov, A.N. Plyushev "Development of rapidly solidified filler metals Stemet for precision brazing dissimilar materials" NANCY, FRANCE 27-29 October, 2004, page 142-145.
- [3] M. Ahmad, J.I. Akhter, Q. Zaman, M.A. Shaikh J. Nucl. Mater. 317(2003)212-216.
- [4] ASM Metals Handbook, Vol. 9, "Metallography and Microstructures", 1992.
- [5] V.T. Fedotov, O.N. Sevryukov MIFI-AMETO Moscow Collection of reports by International Scientific Conference Pail 2005 Sep 05 the city of Togliatti.